

minister har her givet Rigsdagen et Løfte, og disse Bestemmelser vil efter dette Løfte ikke kunne ændres uden Rigsdagens Tilladelse og Samtykke — et Løfte, der for øvrigt ogsaa var afgivet af den tidligere Indenrigsminister, det ærede Medlem Hr. Rode. Jeg er overbevist om, at i vide Kredse af Befolkningen, hos Folkets overvældende Flertal, vil der være en Forstaaelse af, at under de nuværende økonomiske og sociale Forhold er det ikke rigeligere og billigere Alkohol, hvortil Folk trænger. Og naar vi nu staar ved Slutningen af en Rigsdags-samling, der ikke paa noget Punkt har haft afgørende eller store principielle Fremskridt at opvise, er jeg overbevist om, at i meget vide Kredse vil man anse det Til-sagn, den højtærede Minister gav Rigsdagen her under Finanslovens første Behandling om at opretholde disse indskrænkende Bestemmelser, for at være noget af det mest værdifulde af, hvad der har fundet Sted i den Rigsdagssamling, der nu stunder mod sin Afslutning.

Det er jo en Kendsgerning, at netop disse indskrænkende Bestemmelser og deres Virkninger har været en Anskuelsesunder-visning i, hvad der kan naas af social-politiske Fremskridt ved en effektiv Alkohol-lovgivning, en Anskuelsesundervisning, som vil veje tungt overfor de urigtige og mis-visende Paastande angaaende Alkohollov-givningens Resultater i andre Lande, som man ellers fra saa mange andre Sider rykker frem med, og jeg vil haabe, at de Er-faringer, vi har indhøstet gennem disse indskrænkende Bestemmelser med Hensyn til Virkningerne af en effektiv Alkoholov-givning, vil føre til, at den højtærede Inden-riksminister vil medvirke til, at vi i næste Rigsdagssamling kan faa gennemført den Beværterlov, vi ikke fik gennemført i denne Samling. Hvis den højtærede Indenriks-minister vil gøre dette, vil han medvirke til en Politik, der fører til det Maal, som er det virkelig værdifulde i det politiske Ar-bejde: at bidrage til at skaffe Muligheder for mange lyse, lykkelige, selvstændige Hjem ude i Landet, de lyse, lykkelige og selvstændige Hjem, der skal bære vort Folk igennem de vanskelige Tider, vi op-lever i Nutiden, og som ogsaa den nær-meste Fremtid vil bringe os.

Holger Andersen: I Tilslutning til den Redegørelse, den højtærede Udenriks-minister i Formiddags har givet her i Tin-get som Svar paa det ærede Medlem Hr. Rodes Forespørgsel vedrørende den tresidede Traktat og de forestaaende Forhand-

linger mellem Danmark og Tyskland; skal jeg tillade mig at fremsætte nogle Bemærkninger.

Jeg har med megen Interesse og Tilfredsstillelse hørt den højtærede Udenriks-ministers Udtalelser i Dag. De forekom mig at give et fyldigt Billede af alle de mange Spørgsmaal, der foreligger i Øjeblikket, og som vil blive gjort til Genstand for diplomatiske Forhandlinger mellem Danmark og Tyskland. De Betragtninger af mere almindelig politisk Karakter, som den højtærede Udenriksminister knyttede til sin Tale, kan jeg for mit Vedkommende ganske slutte mig til. Den systematiske Kampagne mod Danmark, der for Tiden føres i Tyskland baade inden- og udenfor Rigets Grænser, er visseligen ikke egnet til at skabe den rette Atmosfære for de forestaaende Forhandlinger, som vi fra dansk Side maa gaa til med den mest redbonne Villie til at naa det bedst mulige Resultat for Befolkningen paa begge Sider af den nye Grænse, en Grænse, der har med-ført Delingen af et Omraade, der i umindelige Tider har været en økonomisk, erhvervs-mæssig og geografisk Enhed, og i mang-foldige Henseender har overskaaret Baand, der har Aarhundreders Hævd, ganske saa-ledes som den højtærede Udenriksminister meget rigtigt udviklede det i sin Redegørelse.

Den højtærede Udenriksminister gav først en Oversigt over Forhandlingerne vedrørende den tresidede Traktat mellem de allierede og associerede Magter, Danmark og Tyskland. Maa det i denne Forbindelse være mig tilladt at udtale min dybe Beklagelse af de Udtalelser, det ærede Medlem Hr. Rode i Forgaars frem-satte angaaende Professor Dr. juris Vinding Kruses Udsendelse til Paris og London til Støtte for den mellemslesvigske Delegation. Den højtærede Udenriksminister har allerede i Forgaars svaret det ærede Medlem, og Ministerens Svar var saa klart og tydeligt, at det i og for sig ikke kræver nogen Tilføjelse. Det forekommer mig nu, et helt Aar senere, ganske ørkesløst at rejse her paa Rigsdagen en politisk Debat om noget, der tilhører Historien. Det slesvigske Spørgsmaal har gennem den af de allierede og associerede Magter paa Versailles-Traktatens Grund truffne Afgørelse fundet sin Løsning, og denne tænker vi fra dansk Side selv sagt ikke paa stats-retligt eller politisk paa nogen Maade at rokke ved. Vi kan ikke og vil ikke stille os ved Siden af dem, der i Tide og Utide rejser Indsigelse imod den territoriale og politiske Ordning, der i Versailles-Trak-